

உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month, at one shilling a Quarter, payable in advance.

சந்திக்கை. உ.] துஷாசக (௭௫). மாசி. ௪, திகதி. வியாழக்கிழமை. Thursday, February 4, 1841. [No. 3.

வாலாறு.

உதயதாரகைப் பத்திரத்தில் கற்கை, சாத்திரம், பொதுவான விவரம், பரிச்சேப்புகை, அரசாட்சி மார்க்கம் முதலானவையெல்லாம், பிரதான புனைச் சுவகதிகளைப் பற்றியும் அச்சுக்கப்படுகின்றன. அது தமிழ்ப் பாஷையிலும், இடைக்கிடையே தமிழும் இங்கிலீஷ் கூடியதாயும், எட்டுப் புறமுள்ளதாக எங்கும் மடித்த தாள் அலில் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் முதலாம் மூன்றாம் வியாழக்கிழமைகளில் ரசித்தம் பண்ணப்படும்.

இதின் விலை, பத்திரம் ஒன்றுக்கு, உ. பென்சு அல்லது டி. வென்சு சல்வி, அல்லது மூன்று மாதத்திற்கும் முன்னதாகக் கொடுத்திருந்தால் அப்பத்திரங்களில் விஷ ஒரு சலிக்கு.

இதில் பத்துப் பத்திரிகைக்குக் கையெழுத்து வைத்து மாதாந்த பணம் முன்னேறக் கொடுத்து வைத்து, மறு பெயருக்குச் செலவிடக் கூடிய காரியகாரருக்கு இதின் விஷபத்திரம் ஒன்றுக்கு, க. இ. பென்சு அல்லது உ. பணம். அல்லது மூன்று மாதத்திற்கு முன்னதாகக் கொடுத்திருந்தால், விஷ, உ. பென்சு.

இருபதுக்குக் கையெழுத்து வைத்து வருஷாந்தம் முன்னே கொடுத்துவைக்கும் காரியக்காரருக்கு இதன் விஷ பத்திரம் ஒன்றுக்கு உ. பென்சு, அல்லது அ. வென்சு சல்வி. மூன்று மாதத்திற்கு முன்னதாகக் கொடுத்திருந்தால், விஷ ஒரு பென்சு.

தவ்வாறு சலவுக்கூட. பத்திரத்திற்குக் காரியக்காரராய் இருக்க விரும்புகிறவர்கள் அளிப்பாவிடுவன் அமரிகன் மிச்சியோன் அச்சுக்கூடத்திலுள்ள பரிசுத்தகாரனிடத்தில் எழுதிச் செட்டுக்கெடுக்கவும். காதலம் எழுதிக்கொள்பவர்கள் தங்கள் அறிவுக்கே வேண்டியவை உதய தாரகைப் பத்திரத்தினது முகாமைக்காரருக்கு எழுதிச் சொல்லவும்.

இந்தப் பத்திரங்களை வாழ்ப்பாணத்தினும் மதுரையிலுமுள்ள மிச்சியோன்டவர்களிடே வாங்கலாம்.

TERMS.

The MORNING STAR will be devoted to Education, Science, and general Literature, and to the dissemination of articles on Agriculture, Government, and Religion, with a brief summary of important News.

The PRICE of the Paper is two pence a number, or one shilling a quarter, payable in advance.

To Agents who subscribe for ten copies and pay in advance, the price is one and a half pence a number, or nine pence a quarter.

To those who subscribe for twenty copies and pay in advance, the price is one penny a number, or six pence a quarter.

N. B. Postage extra.

Persons who wish to act as AGENTS, may apply to the Publisher, at the American Mission Press, Maneply, Jaffna.

CORRESPONDENTS may send their Communications addressed to "The Editors of the MORNING STAR," Batticotta, Jaffna.

The following persons are authorized to act as Agents for the "Morning Star."

JAFFNAPATAM—Mr. C. F. GRENIER; POINT PEDRO, A. HOLMES; ALPENTYN—JOHN WOODHULL; MADURA—Rev. F. D. W. WARD; MINDIGUL—Rev. J. J. LAWRENCE.

[BRIEF HISTORICAL VIEW OF INDIA.]

[Continued from page 10.]

இந்து தேசச் சரித்திரம்.—Principal mountains in Hindustan.

இந்து தேசத்தில் இமையம், மத்தியம், வந்தம், சாத்திரம் என்று மூன்றுவகையிலுள்ள மலைகளும். அவற்றுள், முதலாவது, இமையபருவதம் வடஅட்சம் (௩௫) பாகையில் கிந்து கதிரிற்றுவிட்டு, இந்து தேசத்தின் வடமேற்கத்தொழிபு காகியர்த்துக்கு ஊடாகச் சென்று தெற்காக, (௫) மயில் தூரத்துக்கு கர்வால், தேபாஸமென்று தேசங்களுக்கு வடபக்கமாய் ஒரு பிரமபுத்திரகதிச்செப்பாமெ இந்துதேசத்தின் கிழக்கத்திலுள்ள அரக்கன் தேசத்தில் முடிவெய்து. இ

ப்பருவத்தில் பாறுபதிதேவி பிறந்தாள் என்றும் இந்து மதத்தவர் கருவிய புராண காலியங்கனில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இப்பருவதம் வடபக்கத்திலுள்ள திபெத்துத் தேசத்தையுள் தென்பக்கத்திலுள்ள இந்துதேசத்தையும் பிரிக்கின்றது. காகியர்த்துக்கு ரோராகச் சங்கிலித்தொடர்பாய் ஆவுக்கான் தேசத்துக் கூடாகச்செல்லுகிற இமையத்தின் ஓர்பருவியை அந்தேசத்தார் இந்துக் கூலி (Hindu Coosh) எனச் சொல்லுகிறார்கள். முன்னேர் இம் மலையை இமோற்பருவதம் (Imout or Imaus which is the same with the Indian Caucasus) எனச் சொல்லுவதற்காக இந்து மதத்தவர்கள் பரிசுத்த மொறென்னுகிற கங்கை கதியும் இம்மலையின் ஓர் ஊற்றேயாம். மகத்துவம் பொருத்திய கங்கை கதியைப்பற்றி இனிமேல் தெளிவாய்ச் சொல்லப்படும். இமையமலையின் மகத்துவத்தைப்பற்றிக் கந்தப்புராணத்தில் சொல்லியிருக்கிற வரலாறு என்னவெனில்,

பாறுபதி பாடுமகபரனிடத்தில் விடைபெற்றதொன்றும், தன் பருவ முன் சந்தோஷமும் அன்புக் கத்தாவுடைய கிருபையும் செருங்கிருவனே செல்ல பாறுபதியின்மீன் கயிலாசத்தை விட்டு எழுந்தருளி இமையமலையின் சாரையுடைந்தான். பாறுபதியைப்போற் பருப்பமாய் விழுவின்ற நிலைகையுள்ள பனி மூத்தகதியிலே, அந்த இமைய பருவதம், வெள்ளியங் கிரியைப்போற் பிரகாசிக்கும். அந்த இமையபருவதமும் அதின் மேற் சஞ்சரிக்கின்ற முகில்களும் பிரகாசிப்பது சமுத்திரத்தல் எழும்பிய கரிய கஞ்சையும் அதை உண்ட கத்தாவையும் போலவிருக்கும் கருமைபொருத்திய பிரகாசமான மின்னாடனே விளக்கப்பட்ட இமைய பருவதத்த வண்டுகொல்லால் கூடிய பார்ப்பரிக் அவராத வெண்டாமரை போலிருக்கும். பூமாதேவி திரவியக் குவியலு ஒரு கிலாவாகிய கிணியிலே முடியவைத்தது பாலக் கொடுமுடியிலுள்ள பார்ப்பாணம் பிருத்தது. தேவர்கள் இவையும் பொன்மலையென்று வந்து கூடுகார்கொன்றும் இரதப்புகையிலுமே மறைத்து வைத்தது போலவுமிருக்கும் அந்த வம்மையினம். மேற்குக்கடலுள் கிழக்குக்கடலுமொரு பக்கமும், இடையிலே பன்றிவந்த இம்மதுபோல. அம்மலை நீண்டபூமியையுமொடியிருக்கும். தேவர்கள் தயாக்கடலுக் கடைத்தெடுத்த வெண்ணெய்க்குள்ளே பார்த்தவன் அமுதம் வைத்தது போல பனியிலுமே மூடப்பட்ட இப்பருவதத்தின் மேலே ஒருவாவி இருந்தது என்றவாறு.

[பாறுபதிப் படலம்.]

இங்கிலீசுகாரர் அவரிட்டுக் கண்டபடி, இமையபருவதம் உலகத்திலுள்ள பருவதங்கள் இயாவற்றிலும் உயர்ந்ததாய், அதின் உயரமான கொடுமுடி, (உகந்த) அடி, அல்லது சமுத்திரத்தின் ஒப்பரவுக்கு மொக, (இது) மயில் தூரத்துக்கு எட்டியிருக்கின்றது. இப்பருவதத்தின் முகில்கள் எப்பொழுதும் பனிக்கட்டிகள் மூடியிருக்கும். ஆகையால் இமையமென்று சொல்லப் பதிருத்த மலையென்றற்குத்தாம் இம்மலையின் உயரமான கிரத்தற்கு மொகவுள்ள பரமான அடிவாரத்திலுள்ள பரமானவைப் பார்த்து அதிகு குளிர்செய்யாவிருக்கும். ஆகையால் மலையின் எப்பொழுதும் குளிர்செய்யாமல் உறைந்ததாயிருக்கின்றது. தூரத்திலிருந்து பார்த்த ஒரு வழிப்போக்கனிடைய பார்வைக்கு இம்மலை அடிவாரத்தில் வெண்ணெயான முகில்கள் செல்லுகிறதன் மையாக வெள்ளியைப்போற் பளிர்கிறது.

இரண்டாவது, மத்தியமலை பாகார் தேசத்தின் பிரதான பட்டினங்களில் ஒன்றாகிய பாகவப்பூருக்கு (Boglipore) ஊடாகப் போய் இருக்கின்றது. இது ஐந்து தொடர்ச்சியான மலையின்சேர்ந்ததாய் இருக்கின்றது. இம்மலையின் எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்த ஒரு கொடுமுடியுண்டு. இப்பருவதத்தின் கிலிடவ்களிலே மார்புச் செடியல்லாமல், கற்கு விவரால் கிறைந்த காடுகளும், கிலிடவ்களில் மரங்கள், செடிகள், பூக்களையுடன், தோப்புக்களுமுண்டு. இச்சோலைகளிலே அன்னப்பட்டி, குயிலை, மயில், முதலிய இராகப்பட்டிகள் கூடியிருக்கும், மலையின், கதிகள், சோலைகள், பற்றை கிறைந்த காடுகள், புற்பூண்டுகள் மூன்றுத்திருக்கிறது. பார்வைக்குச் செவிப்பாண காட்டியைக் காட்டுகின்றன. வெண்குடி கனிலருக்கங்களைத்தாக்கடிவ விருட்சங்கள் மலை வெகுப்புகளில் மூன்றுத்திரும்பி இருக்கும். இம்மலையில் ஏறாவற்றிருவரக் கலிற் படிக்க வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பருவத

தின் கொடு முடியிலே சில லைதலமொன்று உண்டு. முற்காலத்திலே இம் மலையில் விட்டுணுதலம் இருந்ததென்றும், விட்டுணுபத்தர் இம் மலையில் அவரைப் பூசித்து வந்தார்கள் என்றும், வராக புராணத்திலுள் அந்தக்கொண்டிருக்கும். ஆனால் அது இப்பொழுது சில லைதலமாய் அங்விடத்திற்கு வருடந்தோறும் சிலபத்தர் யாத்திரைபோவார்கள். அரசாட்சிக்காரர் இம்மலை (சது) மயினயாமெனக்கண்டிட்டு அளந்திருக்கிறார்கள். மந்தரமலையின் வரலாற்றைப்பற்றிக் கத்தப்பராணம். மாசாத்தப்பலத்தில்,

முன்னமே பரமேசுபராணுடைய அனுக்கிரகமில்லாமல் விட்டுணு முத்தி முதலானவர்கள், சமுத்திரத்தைக் கடைத்தபொழுது, கரிய எஞ்சுதோற்றம் கெட்டு ஒடினார்கள். ஒடிப்போய்க் கயிலாசமியை அடைந்து, அச்சினிபோலுந் திருமேனியை உள்ள பாமேசுபராணத் தோத்திரஞ்செய்த, வேண்டுதல்பண்ண, அவர் எஞ்சை எடுத்து உண்டு விட்டுணுமுத்திக்குச் சொல்வார். தேவர்களே, நீங்கள் இன்னமும் போய்க் கடைபுக்குனெனத் தேவர்கள் முடிசிற காரியங்களை அறிபாததினாலே, விக்கினேகபராணுடைய அருளில்லாமற் போனார்கள். அப்படியே அவர்கள் போய்க் கடைபுக்கும்பொழுது, விக்கினேகபராண கிணையாத தோஷத்தினாலே, சமுத்திரத்திலே விட்டுக் கடைத் த மத்துக் குவிந்து பாதாசத்திலே விழுந்துபோக, அதைத் தேவர்கள் கண்டமாத்திரத்திலே திகைத்து, மறுபடி விக்கினேகபராண கிணைத்துத் தோத்திரஞ் செய்தார்கள். உடனே மந்தரம் விக்கினேகபராணுடைய இருபைப்பிலே. பாதாசத்திலே கின்று கிணம்பிச் சமுத்திரத்திலே வர அதிலுலே சமுத்திரத்தைக் கடைத்தார்கள். கடைத்தபொழுது, பொற் குடத்திலே அமுதம் வந்தது. அங்வேளையில் எங்காளே வந்ததிது, எங்காளே வந்ததிதுவென்று அகரர்களும், தேவர்களும் வாதாடி யுத்தஞ் செய்துத் துடிக்கும்பொழுது, அதைக் கண்ட மகாவிட்டுணுமுத்தி ஒரு மோகினியுடைய ரூபத்தை எடுத்தாரென்றும், கும்பபுராணத்திலே,

முன்னொரு காலத்திலே தேவர்களும் அகரர்களும் மந்தர மலையை மந்தாகாநாட்டிச் சந்திரனைத் தம்பமாக கிறுத்தி, வாகசிப் பாம்பைக் கவிருக் கற்றி வெவ்வேறு இருபுறத்தினுமாய் கின்று அமுதமெழும்படி பாற்கடலைக் கடைபுக்கும்பொழுது, அவ் வாகசிப் பாம்பு வருத்தப்பட்டு எஞ்சைக் கண்ணினால், அவர்கள் கைவிட்டுத் திகைத்து எடுங்குடி ஒடி, மந்தர மத்துக் கீழே தாழ்ந்து போயிற்று. ஒடிய தேவர்கள் பின்புக் கடிபுனை எடுக்கும் பொழுட்டு, விட்டுணுமுத்தியைத் தோத்திரஞ் செய்து. அவர் பிரசன்னராய் மகிழ்ந்து கும்ப வடிவாய்ச் சென்று, கீழே போன மந்தரத்தைமுதலிலே தாங்கிக் கொண்டு கின்றுகொண்டு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

முன்னவது வந்தகிரி மானவாடு துவக்கி நேர் கிழக்காக அல்லாபாத்த, பாசாரென்றும் காடுகளுக்கு ஊடாகச் சென்று வங்காளக் குடாவூர்தி (Bay of Bengal) ஒடி, இத்துசமுத்திரத்தில் முடிசென்றது. வந்தமென்குளஞ் செல் சமல்கிருத்தில் இருந்து உண்டாயிற்று. பாசர், அல்லாபாத்து என்னும் காடுகளுக்கு ஊடாகச் செல்லுகிற சக்வேத் தொடர்பான வந்தகிரியின் ஓர் பகுதியை இரா கிமால்மலை (Ragmal Hills) எனச் சொல்லுவார்கள். இம் மலைச்சாரவற் பேலே (Bheels) என்னும் கள்ளக் கூட்டத்தார் குடியிருக்கிறார்கள். இம்மலையைப் பற்றிக் கத்தப்பராணத்தினுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

அந்த வேளையிலே காரத இருஷி வந்தகிரியினிடத்தில் வந்து பல ஆகிரிவாதம் பண்ணவும் வந்தகிரி பிராமணனைப் போல ரூபமெடுத்து மகாமேருவைப்பற்றிப் பலவிதமாய் கிந்தித்து, மகாமேருவிலுடைய பெருமையை இப்பொழுது அடைகிறபொழுதினென்று சொல்லி முன்னையில் உருவம் விட்டு அவ்விதமான விட்டுணுக்கைப் போல மாயமான ரூபக்கொண்டு திரண்டவண்ணம் போல வந்த இந்தக் கிரி ஒரு மாயமந்திரத்தினாலே சத்தியவுலகமெனவு எட்டத்தக்க ஒரு ரூபக்கொண்டது. கிறம் பொருந்திய வந்தகிரி மகாமேருகிரி யென மகன்று ஆகாயத்தின் மேலே உயர்ந்து குரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், வியாழம், வெள்ளி, சனி, இராசு, கேது என்னும் எவ்விர கங்களையும் மறைத்துப்போட, இக்கிரகங்கள் எல்லாம் பார்த்து மனதில் திகைப்புக்கொண்டு, இது அகரர்களுடைய செய்கையோ, அல்லது இராட்சதருடைய செய்கையோ, — அல்லாவிட்டால் பிரமாவ் விட்டுணுவுடைய செய்கையோவெனச் சொல்லுவார்கள். மகாமேரு ரூபவதத்துக்கு ஒரு பக்கத்திலே பரமேசுபராணுடைய பாதத்தை நோக்கித் தலம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற அகலத்தியமாரிஷி இருக்கிறார். அவர் இக்கேவந்தால் இந்த மலையினுடைய பெருமை அடக்கிப்போம் என்று அவரை கிணைத்துச் சொல்லுவார்கள்

[வந்தகிரிப் படலம்.]

கூட் என்பவர் செய்த பிரபஞ்ச தூல்.

[ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.]

முதற் பிரிவு.—க. அதிகாரம்.

சடபதார்த்தத்தினது உடனிகழ்ச்சி இலட்சணம்.

க.மேலை அதிகாரங்களில் தரிசனமாயும் புலன் உணர்ச்சிக்குட்பட்டதாயும் உள்ள சகலவித சடப்பொருள்களும் பார்வைக்கும் பரிசீலிக்கும் அடிப்படாததாய் அப்பொருளின் உரப்பும் உறுதியுமுள்ள மிகவுஞ் சிவ அணுக்களினது கூட்டரவால் உண்டாயினவென்பது பொருந்தியதென்று காட்டினோம். இவ்வகைப்பட்ட அணுக்களினது உருவத்தைப் பற்றி நாம் ஒன்றும் அறியோம். அவை உரப்பும் உறுதியுமுள்ளவென்பது நமக்கு நிச்சயமாய்த் தெரியவராதிருந்தும் அப்படி உண்டென்றெண்ணுவதுநியாயத்துக்குப் பொருந்தியதாய்க் காண்கின்றது. சடபதார்த்தத்தினது இலட்சணங்கள் நானாயும் விதி முறைகளையும் அதிக இலகுவாயும் நிச்சயமாயும் அறிவோம்.

உ. சடபதார்த்தத்துக்கு உடனிகழ்ச்சி இலட்சணங்களும், இடைநிகழ்ச்சி இலட்சணங்களும் உண்டு. உடனிகழ்ச்சியிலட்சணமாவது அது எவ்வகைப்பட்ட உருவஞ் சேர்மானமாயுமிருந்தாலும், பாடிக்கும் பொதுவாயிருப்பது. இடை நிகழ்ச்சி இலட்சணமாவது, அது கொள்ளுஞ் சில சில உருவத்துக்கும் இயல்புக்குஞ் சிறப்பாயிருப்பது எனம் அல்லது அணு நெருக்கமென்பது பொருளுக்கு உடனிகழ்ச்சி இலட்சணம். எனம் பொருளுக்கெப்போதுமுண்டி, தூதல் ஒருவிதமான பொருளினதனுக்கள் சிலவிதாரத்தால் ஒன்றையொன்றிழுக்குங் கவர்ச்சி உள்ளனவாய் இருப்பது, இடை நிகழ்ச்சி இலட்சணம். கடற்பாற் தண்ணீரை உறுஞ்சுவதும் இந்த இலட்சணம்.

க. பொருள்களின் உடனிகழ்ச்சி இலட்சணமாவன இயற்கைநிலை, வீங்கல், அணுத்துன்னல், நிலத்தல், கீழ் வீழல், என்பவைகளே. இயற்கைநிலைபென்பது, ஒரு பொருள் சலிப்பின்மையையாவது சலனத்தையாவது பொருந்தித் தன்னிலும் பெலன்கொண்ட பின்னொரு பொருளால் விகாரப்பட்டாலன்றித் தன்னியல்பைப் பற்றியிருப்பது. ஒருபிரங்கியிலே போட்டிருக்குக்குண்டு வெடிவைக்கிற மருந்தினாலே விகாரப்படாதிருந்தாதனது தானத்தில் எப்போதும் இருக்கும். பிரங்கியை விட்டுப்பறக்கும்போதும் காற்றினாலும் மற்ரும் பொருள்களினாலும் விகாரப்படாதேபோனால் என்னைக்குத் தன் போக்காய்ப் போய்க்கொண்டேயிருக்கும்.

ச. வீங்கலாவது, பொருளினொருபகுதி பின்னொரு பகுதியுடனேசேர்ந்து பலவகையான பிறபொருள்கள் விருந்து திரண்டு ஒரு பிண்டமாகுந் தன்மை. வீங்கலென்பது பொருளின் பல பக்கத்தையுஞ் சுட்டுகின்றது. ஏனெனில் அது எப்பறத்திலும் நீட்டக்கூடியது, ஆனால் இயற்கையான பேச்சிலே நீண்டபக்கத்தை கீளமெ

ஈ. அநுபந்தம் அகலமென்றுங் குறுத்ததைக் கனமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்.

௫. அநுபந்தம் அகலமென்றுங் குறுத்ததைக் கனமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். ஒரு பொருளிலுள்ள பற்பல அணுக்கள் அதிகமாய் நெருங்கி இறுகப்பண்ணி இத்தன்மைபாண இலட்சணம் செயல்கொண்டகாவத்து அப்பொருள் முன்னிருந்ததைப்பார்க்கச் சிறுத்த இடம் பிடிக்கத்தக்கதாயிருப்பது. இவ்விடச்சணம் மிகுந்ததான பொருள்கள் தங்கள் கணத்துக்குத்தக்கதாய் இருக்கும்; மரத்தின் அணுவைப்பார்க்கும் இரும்பின் அணு மிகவுந் தன்னியிருக்கும்.

ஈ. நிலத்தலாவது, இரண்டு பொருள் ஒரு வேளை பிழை ஒரே இடத்திலிருக்க ஒன்றுக்கொன்றிடங்கொடாம. ஒரு கப்பலைக் கடலிலே விடும்பொழுது அதிசய நண்ணீரிற் பதிந்தவிடத்திலுள்ள தண்ணீரளவு புறம்ப தள்ளாமற் பதிந்தவிடத்திலுள்ள தண்ணீரளவு புறம்ப பாத்திரத்தில் நாம் தண்ணீரை வார்க்கும்பொழுது தண்ணீர் உட்சென்று வாயு நின்றவிடத்தை நிரப்ப அந்த வாயு வெளிக்கிடும்.

ஈ. பிள்ளலாவது பொருள் டீட்டக்கடியதாய், அல்லது பருதிகளாய் பிரிபடக்கடியதாயிருப்பது. ஓரண்டரைக்கிறேன் நிறையுள்ள பட்டுப் பஞ்சில் முன்னுறுகசம் தூல் தூங்கலாம். பொற்கம்பி ஐந்து அங்குல நீளங்கொண்டது ஒரு கிறேன்மாதிரியும் நிறுக்கக் கூடிய அவ்வளவு மென்மையாய் இழுபட்டிருக்கின்றது.

அ. கீழ் விழலாவது, சகல பொருளும் தத்தமியுள்ள அநுபந்தமானத்தளவேறியும் ஒன்றுக்கொன்றுள்ள தாத்தின் வந்தமளவு குறைந்ததாயுமுள்ள சத்துவினால் ஒன்றையொன்று தாக்குஞ் சத்து. இதுசடபதார்த்தமெல்லாவற்றிலுந் தொடர்ந்த விதிமுறை அது சிறப்பொருளிலும், பெரும் பொருளிலுஞ் சரிவரச் சித்தித்துப் பூமியே கனமென்று நாம் சொல்வதையும், அதுவே உண்டாக்கிக் கிரகங்களினது சுற்றோட்டங்களை புமமைத்து வருகின்றது.

ஈ. பூமியிலிருந்து சிலபொருள் பறந்துபோகிறதால் இந்த விதிக்கு விலக்காய்க்காணப்படும். புகை பாணாவிலேறும், தண்ணீர் பாதிரத்தில் டியிலே அமத்திலிட்ட புணைத்தடிமேலே சேக்கரமாய் உயருகிறது. ஆனால் இப்படியாய் மேலே ஏறி பொருள்கள், பூமியிலே போய்ச் சேர்த்துக்க திண்மைபாண அதாவது, தங்களிலுந் கனமான பொருள்களுக்கு இடம் விட்டுக்கொடுக்கின்றன.

ய. புகை பக்கத்திலுள்ள வாயுவிலும் மெல்லிதானது. புணைத்தடி தண்ணீரிலும் இலகுவானது. ஆனால் பாத்திரத்திலுள்ள தண்ணீரை ஊற்றிப்போட்டால் புணைத்தடி அடியிலே விழும். ஏனெனில், அது பக்கத்திலுள்ள வாயுவிலுந் கணத்தது. புகையும் வாயுவில்லாத வெறும் வெளியில் விட்டால் புணைத்தடியைப்போல அடியிலே விழும்.

யக. கீழ்விழவென்பது, சகலபொருள்களிலும் ஏகமாய் தத்தம் அநுபந்தமானத்துக்குத்தக்கதாய் அவை ஓரிடத்தில் இருந்தாலும், அல்லது தனக்கெட்டத்தக்க இடத்தில் இசைந்துகொண்டு இருந்தாலும், பெலன்செய்கிறதாய் இருக்கின்றன. எங்கள் உலகவயிக்குக்குச் சூரியனே இழுப்புமையம். இந்த விழுவையினது சத்தே பூமியும், மற்றுங்கிரகங்களும், ஆதித்தனைச் சுற்றிவர வயக்கிக்கொண்டிருப்பது, ஆதித்தனார் பூமியிழுபடும் சத்துவுக்குப்பேர் மையக்கவாச்சி.

யஉ. வட்டித்தோடுகிற பொருள்களெல்லாம் அவ்விடத்தை விட்டுப் பறக்க உன்னுகிறதாய் இருக்கும் பூமிக்குள்ள இந்த உன்னலுக்குப்பேர் மையநூக்கம். ஒரு கயிற்று துனியிலே ஒரு குண்டைக் கட்டி மறுதுனியைக் கையிலே பிடித்து உன் தலையைச் சுற்றி ஆட்டினால் குண்டு வட்டித்தோடுகி. ஆனால் அவ்வேளையில் குண்டு கயிற்றை விட்டுப் பறக்கப்பார்ப்பதுபோல் உனக்குத் தெரியவரும். உன் கைப்பிடியை விட்டால் குண்டு நேரோட்டமாய் ஓடும்.

யக. அந்தக் குண்டு பூமியைக் காட்டுகின்றது. அது துளைத்தோட உன்னுவது மையநூக்கம் உன்னை அதனைக் காட்டுகின்றது. அந்தக் கயிறு இழுப்புச் சத்தி, அல்லது, மையக்கவாச்சி இந்தச்சத்துக்களைச் சமப்படுத்தி வைக்குமளவும் அந்தக் குண்டும் வட்டித்து ஓடிக்கொண்டு இருக்கும். இப்படியேயுள்ள இந்தச் சத்துக்கள் சமப்பட்டிருப்பதினாலே சகத்திற்பத்தி தொட்டிவ்வளவும் பூமியும் மற்றுங்கிரகங்களும் ஆதித்தனைச் சுற்றி ஓடும்படியாய் இருக்கின்றன.

யச. வானத்திலுள்ள சகல பொருள்களினது ஓட்டமும் மைய வீழ்ச்சியைப் பற்றியிருப்பதென்று முதல் ரூபித்தது சிறி ஐசாக்கு நியுற்றன்- இத்தை அவர் ஐராய்ந்து படிக்கவந்தது, அத்திப்பதும் மரத்திலிருந்து நிலத்தில் விழுவதைக் கண்டதினாலென்று சொல்லியிருக்குது. கிருட்டியிலேதோன்றும் காட்சிகளை எப்பொழுதும் பார்த்து ஐராய்ந்துவருகிற பழக்கம் அவருக்கு இல்லாதிருந்தால் ஒருபழம் விழுகிறதினாலே பூமியைச் சுற்றிச் சந்திரனும் ஆதித்தனைச் சுற்றிப் பூமியும் உருளுகிற காரணங்களை அறிந்துகொள்ளமாட்டார்.

(இச்சுழுவரும்.)

[The following article is the original of the foregoing.]

ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.

PART I.] *The Essential properties of Matter.* [CHAPTER 3.

1. In the preceding chapters it was shown to be probable, that all visible or sensible matter is the result of a combination of various solid, impenetrable, and exquisitely fine particles of the same substance, too small to be seen or felt. We know nothing of the shape of these particles; nor do we know that they are solid and impenetrable, only it seems most reasonable to suppose so. The properties and laws of matter are more easily and certainly known.

2. Matter has its *essential*, and its *peculiar* properties.

Its *essential* properties, are those which are common to it under every form or mode of combination. Its *peculiar* properties, are those which only belong to it under particular forms or circumstances. Weight or density is an *essential* property of matter—it always has weight; but the particles of some kinds of matter have, under particular circumstances, an attraction for each other, called a peculiar property. It is by this *property* that the sponge takes up water.

3. The *essential* properties of matter are *passivity*, *extension*, *density*, *impenetrability*, *divisibility*, and *gravitation*. Passivity is the tendency in a body to persevere in a given state, whether of rest or motion, till disturbed by a body of superior force. A cannon ball would always remain at rest, if not disturbed by the force of the exploding powder; and after being thrown out from a gun, it would continue its motion forever, if it met with no resistance from the air, nor from any other body.

4. *Extension*, or *cohesibility*, is the tendency which one part of matter evinces to unite with another part of matter, so as to form out of different bodies one common mass. Extension applies to all directions of matter, for it may be lengthened in all directions; but in common language the longest extension of a body is called its length, the next its breadth, and the shortest its thickness.

5. *Density* is a property in matter, causing the different particles of which it consists to adhere closer together; so that the same body, when in the exercise of this property, occupies a smaller space than before it was called into action. Those bodies which possess this property in the highest degree, have least bulk in proportion to their weight. The particles of iron have density in a much higher degree than the particles of wood.

6. *Impenetrability* is that property of matter which prevents two bodies from being in the same place at the same time. A ship, when launched, cannot sink into the water without displacing the exact bulk of water which existed in the space that the hulk of the vessel below the surface now occupies. When we pour water into a vessel, the air must escape as fast as the water fills the space the air occupied.

7. *Divisibility* is a property which makes matter capable of being drawn out or separated into parts. A thread of three hundred yards has been spun from two and a half grains of silk. Gold wire has been drawn so fine, that five hundred inches of it only weighed one grain.

8. *Gravitation* is the attraction by which all bodies act upon each other, with a force regulated by the aggregate proportion of their respective quantities of matter, and decreasing as the squares of the distance increase. It is a law impressed on matter universally; it operates alike on the smallest and on the largest masses; produces what we call weight on earth, and governs the revolutions of the planets.

9. There are many substances that seem to fly away from the earth, and, consequently, to oppose this law. Smoke ascends into the atmosphere, and a piece of cork, plunged to the bottom of a vessel, rises rapidly to the surface. But then, these bodies, that seem to move upward, merely give way to bodies of a heavier kind, that is, those which have a stronger tendency towards the earth.

10. Smoke is lighter than the surrounding air, and the cork is lighter than the water. But empty the vessel of water,

and the cork will fall to the bottom, because it is heavier than the surrounding air; and let smoke be received into a vacuum and it will remain at the bottom like the cork.

11. Gravitation acts equally on all bodies, in proportion to their masses, whether these are in a state of rest, or motion within its range. The sun is the centre of gravity for the system, and it is this power of gravity which keeps the earth and all the planets in their orbits, as they move round the sun. The power with which the earth is attracted by the sun is called its *centripetal* force.

12. But all bodies that move in circles have a constant tendency to fly off from these circles; this tendency in the earth is called its *centrifugal* force. If you tie a ball to one end of a string, and then, taking the other end of the string in your hand, whirl the ball swiftly round your head, the ball will move round in a circle, but, at the same time, you will feel a tendency in it to fly off from the string, and if you go your hold, the ball will fly off in a straight line.

13. The ball represents the earth, and its tendency to fly away is the *centrifugal* force—your hand represents the sun, and the string is the power of gravity or the *centripetal* force. As long as you keep these forces equally balanced, the ball will continue to move round in a circle; and it is the equal balance of these forces which has kept the earth, and all the other planets, moving round the sun since the creation.

14. Sir Isaac Newton was the first who proved that the motions of the heavenly bodies depend upon gravitation. It is said that he was led to this study, by seeing an apple fall from a tree to the ground. But if he had not been in the constant habit of observing and reasoning on all the appearances of nature, he would never have learned the causes which make the moon move round the earth, and the earth and moon round the sun, merely because he saw an apple fall.

[To be continued.]

காரிகை.—PROSODY.

பாப்பிழை உறப்படுத்திடுகிற வெண்பா முதுவிலகல்களில்
கிறைத்த துணைபுயங்கால், அப்பாக்களின் மனம் குன்றித் துன்பம்
செருத் துன்பம் துணைபுயங்கால், அவைகளின் மனம் குன்றித் துன்பம்
பெரும்பாலும் இயல்பு. இச்செருத் துன்பம் மீறிப் பாக்களின் மனம்
குன்றித் துன்பம் அடைந்திருக்கிற துன்பம் மயங்குமென்ற பிறதனமும்
லா தமது துன்பம் இல்லாமல் இன்னும் பிறவுகளை காண்கின்ற பிற
தனமும் அவைகளை இவ்விடத்தில் விட்டுச் சீர் துன்பமென்றும் இவ்
வெடிகுச் சொல்லத் துடங்கி, அவைகளை துணைபுயங்கால் உறவதன்
பெடைவரும் இடங்களில் மாத்திரம் செருப்போற்றென்ற துன்பம்
உயிர்ப்பெடை ஒற்றப்பெடை என்னும் இரகப்பெடைகளும் வரு
பாக்களைப் பிறிது பிறிதாபெடுத்துப் பார்க்கும். முதல் அக
டையாவது, பாட்டின் கட்டளைகையால் கிறைத்தோவாக்கிச் சி
யவரு கிறைக்கும் பொருட்டு கெட்டெழுத்துக்கடாமிகைக்
கடிய இடத்துத் தமக்கினமான குற்றெழுத்துக்களையும் ஒற்றெழு
த்துக்கடாமிகைக்கடிய இடத்துத் தம்போதும் ஒற்றையெ
தம்பின் செர்த்து கிற்பதோம். எனவே உயிர்ப்பெடை ஓரபெ
இரகமும் இரகபெய் மூவரும் ஒற்றப்பெடை குறிக்காத்தியை
ய் ஓவரும் பெறுமென்பதாயிற்று. சீர் துணைக் காரியத்தோ
ண்பாவே மற்றவைகளிலும் தட்பம் பற்றியவருவதால், அரபெடை
ய் வரும் வெண்பாக்களை எடுத்துப்பார்க்கும். ஒற்றை-வெண்பா
ழிமாழகுஞ்-செயலினை-ஆ அத-மென்-து-மலர்- இப்பாட்டின்-ஒ
தல-ஆ அத என்னுஞ் சொற்களில்-ஒ உம்-ஆ உம்-அரபெடுத்த
தல-ஆ உம்-அ உம்-ஒவ்வோரவகாடி-ஒ ஒதல்- வினம் வெண்-
தேமா ஆகி வினமும் கோவத்தால் இயற்றிச் வெண்பாக்கள்-
அது-உவினம், மென்-து-தேமா ஆகி வினமும் கோவத்தால்
தவும் இயற்றிச் வெண்பாக்கள் வெண்பாக்களின் மனம் கெடா
ன்றது. இனி இப்பாட்டின் அரபெடையால் வந்தது அ இரகமே

ண்டு. அது தனக்குவிரையாக மாண்புபெற்றபடித்துத் திண்டும் மத்தியைப் பிடிக்கில் பூணையப்போற் கதியாய் மரக்கிலேறிலேயும். மனுஷரிலே தாலும் எதிர்க்கிறதிலும். ஆறும் அந்த அருட்டிலும் மிகவுங் கொப்பக் கொண்டு கிறக்கும். வெருவாயுங், கதியாயும், பாய் மெதிலே எந்த மிகுதும் இறந்து கிரைலும். அதிற் சரிசும் என்றும் வசையக் கூடிய இயல்புள்ளதானபடியால் தான் பிடிக்க இருக்கிற மிகுதும் அருளாமல் அதுமிகவும் அமைச்சலாய் ஒரு பாய்க்கப்போல நழுவி கசர்ந்து போம். பருப்பத்திலே சிலிக்கி புலிக்கு மிகவுஞ் சிறி தாய்விருக்கும். அதிற் தோல மிகவுஞ் சிறப்பானது. உடல் மஞ்சள் கிறமும், அதில் கறுப்புப் பூக்கள் வழுத்ததாய் தலை, கழுத்துக் கால்களில் கறுப்புப் புவி ஒடுக்கினதாகவும் இருக்கும். சிலிக்கியிலொரு இனத்தை மனுஷர் பிடித்துப் பழக்கக் கூடியதாய் இத்தேசத்திலுள்ளவர்கள் மான், மரை பிடிக்க வேட்டைக்குப் பழக்குகிறார்கள். அதைப் பிடித்துக் கழுத்திக்கு வாய் பூட்டிக், கண்ணுக்கு மறைப்புக் கட்டி ஒரு வீத உறுவ வண்டியில் வைத்துக்கொண்டு போய், வெளிகளிலே மான் கிண கண்ணுக்குத் தெரியவந்தால், சிலிக்கியிலுள்ள கண்ணறைப்பை எடுத்துக் கழுத்து வாரை உருவிலிட, அது பதுங்கிப் பதுங்கி சிலத்தோடே ஊர்ந்து மான் கிண கிறந்த இடமட்டும் அருளாமற் போய் தனக்கு மட்டான தூரம்வந்தாப்போலே இரண்டொரு விசை அதிச்சியாய்ப் பாய்ந்து பிடித்துப்போடும். இதை வளர்க்கிறவன்பிறகு வந்து, அதைத் தட்டிச் சந்தோஷப்படுத்தி அதற்குக் கொஞ்ச இறைச்சிகொடுப்பான். பிறகு கண்ணறைப்பையும் போட்டு வண்டியில் ஏற்றிக்கொண்டுபோவான்.

பிள்ளுவை வருகிற கதை, ஐயாபுத்தூட்டி இயாழ்ப்பாணத்திலே கட்டத்தாக அப்பொழுது அங்கிலாந்தில் சிலிந்துத்திப்பாகத்திலிருந்த ஒரு தரை எழுதுகிறார். எப்படியென்றால், ஒரு நாட் காலமே என்னுடைய வேலைக்காரன் என் எழுப்புகிற கதைக்கு காணத்து காழிகைக்கு முன்னாய் உந்து, ஐயா! ஐயா! உம்முடைய வேட்டை காழிகைக்கு ஆள்வந்திருக்குது. ஊருக்குள்ளே புலி வந்திருக்கிறது உட்பிட்டான். எனது துப்பாக்கி அடுக்காயில்லாதபடியாய் அதைச் சரிப்படுத்தச் சொல்லி என் வேலைக்காரனிடத்திற்கொடுத்துக் கொண்டு கிறக்கக் கலக்கட்டும் வடக்காலே அப்போ வந்திருந்த இரண்டு இடாக்குத்தார்களும் வீட்டுக்கு வந்தார்கள். அவர்களில் கலக்கட்டார் ஒரு குருவக் குருவ் துப்பாக்கியும், மற்ற இரண்டுபேரும் ஆளுக்கொரு பன்றி குற்றம்கூட்டுகின்ற கொன்றிவந்தார்கள். எவ்வுடனே கூட ஒரு ஆயிரமும், இரண்டு அடுத்திலேயே ஆட்சலும் ஒரு மல்லாய் ஊரிற கைப்பித்தானும் வந்தார்கள். அந்தப் புலி ஒரு வீட்டுக்குள்ளே புருத்துக்கொண்டது. அதற்கு ஒரு கின்னக் கதையெல்லாமல் வேறே வழியில்லை. அடுத்திலேயிருபாட்கள் இரண்டுபேரும் வாசலிலே கின்றுகொண் ட மல்லாய்த் தைப்பித்தான் கூறாயில் ஏறி அதைக் கலைத்தான். அடுத்திலேயிருபாட்களில் ஒருவன் உன்னே போகத் துணிந்தான். ஆளும்க் காக்கன் மறித்துப்போட்டோம். அப்படியிருக்கப் புலி உன்னே கிடந்து வெளியிலே பாய்ந்தது. அப்போது அவன் தனது துப்பாக்கியை நீட்டி வயிற்றுத்திலேயே திடுவெடித்திருந்தான். வயிற்றுத்தி குற்றத்த தொண்டைக்குக் கிழே பிடித்தும் துப்பாக்கி மட்டத்திலே முறித்து முறித்த துண்டும் புலிக்குள் இருந்தது. வைத்தவெடி கண்ணத்தை யங்கிக்கொண்டு போயினும் புலிக்கு உறைக்கவில்லை. புலி உடனே அதிர்ந்து ஆரம்பித்தெழும்பி அவன் மார்கிலே தன் கைகளைப் பாய்ச்சி அவன் புயத்தை வாயார் கல்லச் சுழற்றி வீசித் தரையிலே மல்லாக்க எறித்துமெல்லியுக்கு அவனை அமுத்திற்று. அதை காக்கன் அப்போ கட்டால் அந்த மனுஷனுக்குப்படுமென்று பயத்து கீறிக் அவனுடைய கட்டானி எதிர்த்துப்போய்ப் புலியில் ஆரம்பித்து முத்தன வீரவான் செய்தவியதாகத்தானுஞ் செய்தான். அவனும் தன் வயிற்றுத்தைப் புலியின் தலைக்குக் குட்பாய்ச்சப் புலி அவனிலே ஆங்காரித்தெழும்பிற்று. உடனே வெடித்திந்தான். அந்தக் குண்டு தலைவிலே பிடித்துப் புலியைச் சயக்குறைத்தது. அப்போது புலி தன்னாடிப் பிள்ளை வழுத்தது. காக்கனும் உதவதென்று கட்டோம் அப்படியிருக்கும் அது பிள்ளை கைகால் அடித்துத் துடித்தது. அப்பால் பன்றிமுற்றுகிற இடமிகவுந்திருந்த இரண்டு தரை மாறும் வந்து குற்றிக்கொன்றான். வீரத்துடனே கின்று போர்பண்ணின முத்தின மனுஷன் புலியினுடனே மிகுதியாக மனுஷனும் மெத்த வாரண காயம்படவில்லை. அந்தப் புலித்தோலுத் தனக்குத் தரச் சொல்வக் கேட்டான் காக்கனும் பிரியமாய்க் கொடுத்துப் போட்டோம்.

இவ்வகைப்பட்ட சிலிக்கியிலொன்று மூன்று காது வருடத்துக்கு முன்னே வட்டுக்கோட்டையிலொரு பாதிரியர் கட்டார். அது ஒரு வீ

ட்டுக்குள்ளே போய் இருந்து மனுஷர் பொலுத்துத் தடிபுக் கொண்கைச் சிலரைக் காயப்படுத்திப்போய் ஒரு வேப்பமரத்திற்கொண்டு ஒரு கொப்பிலே கருண்டுபடுத்துக்கொண்டது. யார் இரண்டு துப்பாக்கியில் மருத்துபோட்டுக்கொண்டு சிலக்கை வரக்கூடியக் கூட்டிக்கொண்டு போய், அதற்குக் கிட்டுமானவன் ஒரு வெடி வைத்தார். அந்தக் குண்டை வாங்கிக்கொண்டதே உறுமிகொண்டிருந்தவீட்டது. மற்ற வெடிவையும் வைத்தார். அதற்கு உருண்டு புரண்டு ஒரு கொப்பிலே சந்தவேண்டியாகக் கிட்டுப் பிற்பாடு தரையிலே வழுத்தது. உடனே ஊரவர்கள் விட்டுப் போய், கட்டி, கத்திமுதலானவைபிறற் கொன்றுபோட்டார்கள்.

பஞ்சு தந்திரக் கதை.

மித்திரபேதத்திரம்—வரும். பக்கத்தினின்றும்.

மகத தேசத்தில் இருக்கின்ற கதத்தனென்போன் ஒருவன் பிறந்திருப்பனிக்காகக் கொண்டு வந்து அங்கிலாட்டை வக்கைக்காரன் பிளக்கும்படி முனைகள் அடித்துவிட்டுப்போன ஒரு மனுஷன் மேல் அந்தக்கோயிலின் கத்தாவனத்தில் இருக்கிற குருவக்குக்கை வந்து உருக்கார்த்தது. அப்போது அம்மரப்பின்பிப்பிலே தன் இறங்கியிருப்பதை அறியாமல் அடித்த முனைபை அசைத்துப் பிளவுண்டது. பிளப்புக்குள்ளே வால் கைவிட்டு இறந்தது. ஆதலால் கைக்குத்தகாத காரியத்தைச் செய்தால் ஆருக்குப் பிராணச் சேதம்மென்று சொல்லுகின்ற காதலின்று மிகுத்திருக்கிற இரைபைத்தக்கமே இருப்போம் வாவென்று கரடகன் அழைத்த பின்பு தன் கரடகனைப் பார்த்து கவாயிகாரியபுச்செய்யாமல் இரைதேய்தையே பெரிதாக கிணக்கலாமா! ஒருவன் மித்திரர்களுக்கு உட்புருச் சத்துருக்களுக்கு அபகாரமும் பண்ணவேண்டும். அத்திராச சேவையே தக்கது. மேலும் இராசாவை அடித்திருக்கையெருகு சனங்களுக்கு நன்மைசெய்வதே இராசசேவைக்குப் பிரவேனமாம். இல்லாவிட்டால், காக்கையும் காசபவியையும் எச்சிட்டு மலத்தைபுர்தித் தின்று ஆயிரம் வருஷம் பிழைத்திருக்கிறது. காடகசையிலலாத வெண்ணெய்க்கைவிடக் கடித்துக்கடித்துப் பழகைத்தும் பரிதிராமற் சந்தோஷத்தை உடைகிறது. மேலும் மானன் கையிலிருக்கிற பொரு கவனமெச்சிப்பார்த்துக் காக்கையுந்து வயிற்றை யெக்டிக்கொண்டு எலியமுக்கத்தைக் கட்டி முக்தைப்பார்த்து வானுக் குறைத்துக் கெஞ்சிக் காத்துக்கிடந்து கொடுவெச்சு வாங்கித் திண்டும். யானையொபாசைப்பாராமனும் தகாமதும் அவன் வேண்டுவெண்டுக வலியக்கொடுக்கக் காவத்தெய்க்கி காயைக்காட்டிவாழ்வாயிரம் பக்கதிகு சாப்பிடும். கிங்கையிபிறற் சக்கடப்படுமப்போது கரி சமீபத்திலிருந்தானும் அதை அடைப்பதில்லாது, யானையைப் கொல்வான். ஆதலால் உலகத்தில் யாழ்குழாடு சிலிக்கிறுக்கனோ அவர்களே பாக்கியவான்கள். சிறுக்கன் கொஞ்சத் தண்ணீரால் கிறையும். எலியின்சேரல்கை கிவதான்தால் கிரம்பும். அப்படியுபோல மூடன் இதாதிதத் தெரியாமல் கொஞ்சத்திலே சீவனம் பண்ணுவான் ஆனால் அவனுக்கும் பக்கத்தெய்க்கத்தெய்க்கத்தெய்க்க இராசகாரியம் பார்த்துப் பெருமைபுரே சிலிக்கிறதே கல்லதென்றிப்படிச் சொல்லக்கேட்டுக் கரடகை தமனைகைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறது. கல்லது இந்தயோசனைக்குத் இந்தப் பேச்சுக்குக்கும் இப்போது காம் இராச காரியத்திருக்கவில்லை, இரைதேய்க்க காரியத்தில் இருக்கிறோம். ஆதலால் யென் விளையுமெனோச்சியும் பண்ணுகிறோம் முடவன் கொடுத்தேனாக் காசைப்பட்டார் கிட்டுமாவென்றிகழ்த்து சொல்லத் தக்கக் சொல்லுகிறது, கல்லதருக்கட்டும் பிரதானியுக் காலத்திருக்கப் பிரதானியாகிறுன். தன் முயற்சியானுக் குணத்தினுதும் வருவானுஞ் சமர்த்தனுகிறுன். அவ்லாமதும் யாருக் மேலான காரியத்தெய்க்க ஆலையாகவேண்டும். அதுகைகடாவிட்டானும் பெருமைபுரே. புத்திசாலிகள் அருமையான காரியங்களைச் செய்வார்கள். புத்தியின்கள் எலிகையான காரியங்களைச் செய்வார்கள். மனுபுச்சியிலிரு பெருக்கல்ல யேற்றதவரிது. அங்கிருத்ததைத் தக்கதெய்க்கக் ஏரியின்கைக் கட்டுதவரிது உடைத்தவெனிகு, ஆகையால் பெருமைபுரே கிறமையும்கு அவரவரையே வரும்க். முயற்சியுடைபுர்திச்சிபிபுடையாரென்றும் பழமொழியானுதும் கேட்கியுபா! என்ற்புடிச்சொல்லத்தமனைகைக் கரடகன்பார்த்து கல்லது கீ போய்ச்சுக்கத்தினிடத்தில் ஏதெக் குறித்துப் பேசுவாயென, தமனைக் கடுகைய கவாய் மூடத்தனத்தார் பயத்திருக்கிறுன். அதை கீ எப்படியறித்தாயென்று கேட்டெனையோ சொன்னையெருகைப்பட்டிருக்கிறுக்குமிருக்கொன்றும், சொல்லாமல் அறிமெவனே பண்டிதன். அப்ப

நியமிக்கப்பட்டிருந்தபடியிதழ் பிரயோசனமென்ன? ஆகையால் நான்
கேவிரகுத்தபடியெயறித்தேன். இப்போது நானிதை முன்னிடடுக்
காண்டுபோய்ச் சிவந்ததைச் சிவகம்பண்ணிக்கொள்ளுகிறேனெ
தமனைப்பார்த்துக் கரடகன் சொல்லுகிறது, எம்முடைய இ
சர் கன் மோத்துகொள்வதுபோற் கடிக்கிறவர்க்கு. அரசரும்,
ருட்டம், பாம்புஞ்சரி. ஆதலாற்பழக்கியிலாமலிருக்கையில் அவ
யெப்படிச் சிவகம்பண்ணிக்கொள்வாயென, அப்போது தபன்
நான் பேசுவதற் சதுமனென்றறியாயா? சமர்த்தனுக்கு எதுபெ
? உறக்கிற பறவைகளுக்கு எதுதரம்? வித்துவானுக்கு எதுபரதே
? பிரியமாகப் பேசுகிறவர்களுக்கு எவன் சத்துருவென்று சொன்
து.

PANCHA-TANTRA-KATEI.

[A translation of the foregoing.—Continued from page 15.]

n the country which is called Makatham one Suthaaton had some timbers
ed for the building of a Temple; the carpenter having opened a timber half
y drove a wedge into the slit and went away. On that piece of timber one of
monkeys living in the Nantavanum of that temple came and sat down, with
tail hanging within the slit. But the monkey not observing this, attempted
draw out the wedge, and as he succeeded, the timber closed and caught his
between them and he died. Wherefore he who attempts to do a thing t
does not belong to him shall lose his life.

So saying Karadakan invited Tamanakan to go and eat the food they had
yesterday and be comforted.

‘Is the pursuit of food,’ says Tamanakan, more important than the care
of the affairs of his divinity the Lion? One should do evil to enemies and good
friends, and the service of the Rajah is conducive to this. It is moreover
d that the benefit of serving the Rajah is the opportunity which one gets
doing good to many; otherwise, we should be like the crow which lives a
ousand years, nearly by feeding upon the offerings of those who fast, upon
h, and human excrement; or like a dog which takes into his mouth a dry,
ite bone, bites it and bites it until his teeth are loose, and though his hung-
is not satisfied he feels a pleasure in biting it. Moreover the dog gazing at
handful of food held by his master falls prostrate at his feet, contracts his
ily, makes a beggarly face, looks at the face of his master, wags his tail,
ge and waits upon him for a little refuse food; but the elephant pays no re-
ard to his keeper, will not permit him to approach him, but at his own ser-
ce waits upon him to be fed and takes with regal dignity what his keeper
rings, and eats a thousand times more than the crouching dog.—The Lion
hen pinched with hunger despises a jackall for prey though at his hand, and
ills the elephant. So those are happy who perceive their dignity and live
onorably. Small holes are filled with little water—the palm of a rat’s hand
filled with a few grains; just so, a fool lives on a little, not knowing what
is good or bad. What difference is there between him and a cow? Therefore
is better to look into the affairs of the Rajah and render one’s self honorable.
Upon this, Karadaken says to Tamanaken, “Well, we are not now in the
ervice of the Rajah to attend to such counsels and discussions; we are seeking
or prey. Therefore why do you think yourself a Lion when you are but a
jackall? Can a lame man get honey from the high bough of a tree though he
lesire it?” said he scoffingly.

Upon this Tamanaken replied, “Very well, A chief becomes a chief
y the luck of the times; and an insignificant man by industry and good
education becomes a clever one. Again every one ought to aspire after high
attainments, which, though he prove unsuccessful confer real greatness upon
him. The wise accomplish hard enterprises, but the ignorant meddle with
mean things. It is hard to raise a stone to the summit of a mountain, but to
throw it down is very easy. To confine the water in a pond is hard, but to
open it is easy. Therefore greatness or meanness is the result of one’s own
doings. Have you heard the proverb “The industrious are never despised?”

Upon this Karadaken asks Tamanaken, “Well, what do you intend to say
to the Lion?” Tamanaken replied, “The Lion is in a state of fear through
ignorance. If he ask how I came to know this I will say, Even beasts and
birds understand those things which are communicated to them; but he who
understands a thing untold is a pandit indeed; and what is the use of intelli-
gence without this ability. So I have learned the fact while staying here.
Now I will go with this fact to the Lion and befriend him.

Karadaken replied to Tamanaken, “Our Rajahs are like those who under
the pretence of kissing a man will eat him up. Rajahs, fire, and serpents are
of the same nature. Therefore how can you secure his friendship since you
are unacquainted with him?”

“Don’t you know, says Tamanaken, that I am eloquent in speech? What
is hard to a man of ability? What is distant to a winged bird? What country
is a foreign to a poet? Who is an enemy to a flatterer?”

(To be continued.)

* Very true, in application to the race of dogs in India.—Publisher.

கல்விப் பொருள்.

[The advantage of Learning.]

உய்யான தேசத்திற் சமர்த்தன பு.மனனும் பட்டினத்திலே இ
ருக்குஞ் சமுகன், கவிசேஷன் என்னும் இரண்டு யாவர் பர
தேசத்துக்குப் போய்ப் பொருளைத் தேடி, வரவேண்டுமென்று கிண
த்துப், பெருக்குஞ் ஆயிரம் பொன்னெடுத்துக் கொண்டு வடதேச
த்திற் காசிப்பட்டினத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். அவர்களிற் ச
முகன் என்பவன் தான் கொண்டுபோன ஆயிரம் பொன்னையும் வை
த்துக்கொண்டு, வியாபாரஞ் செய்து அநேக நிரவியத்தைச் சம்பா
தித்தான். கவிசேஷன் என்பவன் தன் ஆயிரம் பொன்னையும் கற்
றிற் பெரியோர்களுக்குக் கொடுத்துச், சகல சாலதிரங்கையும் கற்
று, மிகவும் பண்டிதனாகி, வறமையை யடைந்து தன் கிணெதென
சமுகனிடத்தில் வந்து சேர்ந்து, சேவனஞ் செய்துகொண்டிருந்தா
ன். சமுகன் தன் தேசத்துக்குப் போககிணந்துத், தன்னுடையநி
ரவியத்தை எல்லாம் ஒட்டக்கண் மேல் ஏற்றிச் கவிசேஷனையும்
அழைத்துக்கொண்டு போகையில், வழியில் ஒரு காட்டிலே அவனு
டைய பொருள்களை எல்லாம் கன்னர் அடித்துப் பறித்துக்கொண்
டார்கள். பின்பு இருவரும் தரித்திரராய் தக்கன் வீடு வந்து சேர்
ந்தார்கள். இப்படி இருக்க, அத்தேசத்தை ஆளும் இராசா தன்
கு ஒரு வித்துவான் வேண்டுமென்று அறிவித்த காலத்தில், கவிசேஷ
ன் போய்த், தன் கல்வித்திறத்தைச் செலுத்தி, மேன்மையடைந்தா
ன். ஆகையாற் செல்வப்பொருளுக்குத் திருவரும், கல்விப்பொரு
ளுக்கு அழிவில்லை.

புதினச்சங்கதிகள்.

தி.அ.ச.வ. ஆ. கார்த்திகை மீ உ.உ.தி. பில் எங்களுடைய வித்
கோரியாவெனும் இராசாத்திக்கு வால கிறீமல பூண புண்ணிய
புத்திர பூமிபிற் பிரவேசமானசெய்திவந்தது.

சேனத்தச் சண்டைக்குத் தளக்கத்தலிருந்த ஆட்டுமேல் எல்லிபற்
மென்பவர் இயலாப்பினால் இக்கிலாத்துக்குப்போகிறார்.

மேலான கணம்பொருத்திய யேமில் அலெக்குசார்தர் இலற்றவ
ற்மேக்கனபொயெ எவ்கன் கோவர்தனதோரை அயோனியன் நிகுரு
க்கு வரட்டு ஆய்க்கோமி சனராக இராசாத்திரியமிக்கச் சித்தமாரு.

இலபற்றினன் சென்றல் கிறீகோவின் கெம்பெனப்பலரை இலவ்
கைத்திலக்கு கோவர்தனதோர் தேசாதிபதியாக இராசாத்திரியமி
க்கச் சித்தமாரு.

மேலான கணம்பொருத்திய யேமெரிமில் என்ற இலக்கைத்திலிற் கிறீ
இராசா அவர்கள் ஆயிரக்காவுக்குக் கிட்டெய் கைபிரைய்யையோ
னென்ற இடத்துக்குக் கோவர்தனதோர் தேசாதிபதியாக கியமிக்க
ப்படும்படி இராசாத்திக்குச் சித்தமாவியார்.

தென்மிறுட்சிப்சிவப்புகைக்குச் சேர்ந்தருநிச்சியில் ஒரு சமு
சாரம் இருந்தது அச் சமுசாரத்தைப் பிரிவுபண்ண வேண்டுமெ
ன்றிருந்த ஒருவன் அவருடைய புருஷன் கோபுர்கொண்டு அக்க
அவன் இறந்து விட்டான். கோட்டா அதை அறிந்து அந்தக்க
ஹிபாதகாரப்பிடிக்கும்படி கட்டின அதுப அவன் அவர்களுக்கு
வித்தாக் காட்டுக்குள்ளே போயிருந்து கிறிது நாளின் பின் பபிவி
மித்தம் அவ்விடத்தை விட்டு வெளிப்பட அவனைப் பிடித்து அக்கா
ரியத்தை விசாரிக்கும்மையும் மறியலிலே போட அவனும் அன்றைபி
ற்றினமே திகைப்பினும் பகிக் கணப்பினும் மரணித்தவிட்டான்.

சாலகச்சேரி என்ற கோலிற்றற்கு அருத்த தம்மக்கரை என்
னும் இடத்தில் புகைவிதைத்தாட்டஞ் செய்யும்படி மேற்கு இந்நிய
தேசத்தில் இருந்து கிறிதுகாட்டகளுக்கு முன் வந்த வந்தகருமிய மெ
லற்ற (Hardy) ஆகயென்பவர்தாமே அவ்விடத்திலே ஏறக்குறைய
இரண்டாயிரம் ஏக்கர் கலரும் பிடித்துக் காடு வெட்டிச்சுட்டுக் கட்
டை பிடுக்கி சிலம் பண்படுத்திவிக்கற்றில் மிகுதியும் முயற்சி யுள்ள
வராய் இருக்கிறார்.

இங்கிரேஸ் காரரான வேறு இரண்டு பேரும் அந்த கோக்கக்கோ
ண்டவர்களை வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள்.

மது கணம்பொருத்திய தேசாதிபதி அவர்கள் ஒருநாள் கண்டி
குப் போகிற வழியில் அவர் ஏறிச் செல்லும் வண்டலிற் குதிரை பின்
னிட்போட அவ்வண்டல் முப்பது அடி தாழ்வான ஒரிடத்தில் வீழ்
ந்து வண்டலும் கொருக்கித் குதிரையும் மாண்டு டோயிற்று. அவரோ
மோசமிச்சி தப்பிவிட்டார்.

எகிப்த்துத் தேசத்தின் அதிபதியாகிய மமெது எலியென்பவர் அ
வர்களுக்கு அமைமடாட்டோமெனிறுத்தும் இப்போ அவர்களுக்
குக் சேருவங்க் விட்டார்.

Summary of News.

JAFFNA—A quarrel occurred recently between a man and his wife in a village in the district of Tenmaratchy and Patchilipally. A person attempting to separate them received a blow from the husband which instantly killed him. On information being conveyed to the District Judge he issued a warrant for the apprehension of the murderer, who absconded and hid himself in the jungle for several days; but being pressed by hunger he at length surrendered himself to justice, and was committed for examination; but on the same day the man died, as it is supposed, from excessive exhaustion.

The extensive cultivation of Tobacco and other plantations is about being carried on at Tanmekerry in the Chavagachery District, by Mr. Hardy, a Merchant, who has lately come out from the West Indies. He has taken nearly 2,000 acres of ground and is actively engaged in clearing the jungle. Two other English planters have recently arrived with the same object in view.

The following Gentlemen have received the appointment of Deputy to the Queen's Advocate in the Northern Courts, viz: Mr. J. MODDER, Jaffna;—Mr. C. E. ALBRECHT, Wadamoratchie;—Mr. H. RUBACH, Tenmaratchy;—Mr. J. J. DE LISSE, the Islands;—Mr. A. H. BUILTGENS, Wanny;—Mr. W. DE NEUSE, Manaar.

Robert Atherton Esq. District Judge and assistant Agent at Batticaloe, arrived at Jaffna on Saturday last, for the purpose of attending the sessions of the Supreme Court. There are 5 criminal cases for trial, and 30 cases in appeal from his Court.

The Honourable, the Queen's Advocate, and Lady Starke arrived at Jaffna from Colombo, on Monday evening. Mr. H. Staples, the Proctor for prisoners has also arrived. The Judge came in on Tuesday.

It is said the situation of the late Mr. Buckton is not to be filled at present, and that a new appointment will be deferred till an eligible person arrives from England.

COLOMBO—H. A. Marshall Esq. Auditor General, died at Colombo on the 23d January, of fever. He had been 42 years in the Colony, having come out to Ceylon with Governor North, in 1798.

His Excellency the Governor was nearly meeting with a serious accident recently while on the road near Kandy, by the horse backing the carriage from which his Excellency had just alighted over a precipice of 30 feet. The horse was killed and the carriage dashed to pieces.

The Queen has been pleased to appoint the Right Hon. James Alexander Stewart Mackenzie to be Lord High Commissioner in and to the United States of the Ionian Islands. The Queen has been pleased to appoint Lieut. General, Sir Colin Campbell, K. C. B. to be Governor and commander in Chief of the Island of Ceylon.

Major General Sir Robert Arbuthnot will shortly leave the Island in consequence of his being superseded by the new Governor, Sir Colin Campbell, who being a Lieutenant General, will have the command of the Troops.

INDIA—The Madras papers announce the death of His Excellency, Lieut. General Sir Samuel Ford Whittingham, Commander in Chief of the Army of that Presidency. His Excellency attended the Council on Tuesday afternoon the 19th ult. apparently as well as usual. About 5 P. M. after his return home, he was seized with a severe pain in the abdomen which was succeeded by a fit of apoplexy. The efforts of his Medical attendants to afford him relief were unavailing and he expired about half past seven. Sir Robert Dick is to succeed Sir Samuel in the temporary command of the Army.

CHINA—H. M. S. Volage bearing the flag of Admiral Elliott, Commander in Chief of the forces in China, arrived at Singapore on the 17th of Dec. The Admiral was shortly to proceed to England in consequence of his ill health.

The Imperial Envoy Ke-shen had refused to meet Capt. Elliot, or receive any communication from him, except through an inferior mandarin at Macao. He had also ordered the fleet to remove from Chumpee, and has sent additional troops to the Bogue Fort. It is said to have been the intention of Commodore Bremier to wait till the 17th. Dec and in the event of Ke-shen's not making his appearance, to commence an attack on the Bogue Forts.

EGYPT—The affairs of Egypt seem at length to be brought nigh to a settlement. Mehemet Ali has tendered his submission to the Sultan on the terms demanded by the Allied powers.

The following is a translation of his letter for the Sultan. It is addressed to the Grand Vicer — *Alexandria, 11th December, 1840.*

MAY IT PLEASE YOUR HIGHNESS,

On the 22d of Nov. Commodore Napier appeared before Alexandria, and announced to me by letter, that the four Powers were willing to give me the hereditary Government of Egypt, provided I surrender the Ottoman Fleet and evacuate Syria.

Several conferences took place, and several letters were written on the subject. At last I signed a convention to that effect, hoping thus to find grace and favour with the *Shadow of the Most High* (Alay, Selam, Peace be to the Sultan.) I accordingly despatched an Officer by an English Steam Vessel to my son Ibrahim, ordering him to return with his army and all the material from Damascus to Cairo. By letters received from my son, overland, I learn that he has quitted Syria and is now on his return.

I have now received an official letter from Sir R. Stopford, dated 18th Dec. 1840, with an intimation from Lord Palmerston on the part of the four Powers that I am to evacuate Syria, Adana, Candia, and the Holy Cities, as well as make my submission to the Sublime Porte and restore the Fleet.

I throw my life and all I possess at the feet of my Sovereign, and am sensible of the good mediation of the Allied Powers, and hereby make my formal submission. I promise to give up the Ottoman Fleet to whomsoever the Sultan shall appoint, and I shall also immediately evacuate Arabia, (Cedria) and Adana, as soon as I receive the imperial order to do so.

I pray you to acquaint our August Sovereign with these facts, and with the most ancient and faithful subject sues for his clemency and protection.

[Seal of MEHEMET ALI.]

ENGLAND—The Steamer, Cleopatra, with the December Mail, arrived at Bombay on the 12th Jan.—The most interesting and important item of intelligence by this mail is—the safe confinement of Her Majesty, Queen Victoria, who gave birth to a princess on the 21st of Nov. Immediately after, a Council was held at Whitehall. The usual constitutional forms were observed, and Prince Albert presided as Regent, for the first time. At the Foreign Office, and other Offices, directions were given for conveying the intelligence of all possible despatch to the Foreign Courts, and to all parts of the kingdom. The Towers guns were fired, and it was ordered that a form of Thanksgiving for the Queen's safe delivery of a Princess should be prepared by the Bishop of Canterbury, to be read in all the churches and chapels of the kingdom.—The latest official bulletin of Nov. 27, announced "That Her Majesty and the infant Princess were both doing well." All Corporate Bodies, Societies, and Associations have met or appointed days of meeting, to offer congratulations.

The following is the form of Prayer and thanksgiving alluded to above:—
"O Merciful Lord; and Heavenly Father, by whose Gracious gifts our kind is increased, we most humbly offer unto thee our hearty thanks for the Great Goodness vouchsafed to thy Servant our Sovereign Lady the Queen, supporting her under the pains, and delivering her from the perils of childbirth, and giving to her and her Royal Consort the blessing of a daughter."

Watch over her, we beseech thee, with thy Fatherly care; Sustain and comfort her in the hours of weakness and weariness, and day by day increase her strength. Preserve the infant from whatever is hurtful either to body or soul, and adorn her, as she advances in years, with every christian virtue."

Regard with thy special favour our Queen and her Consort, that they may long live together in the enjoyment of all happiness here on earth, and that they be made partakers of thine everlasting glory. Establish their descendants on the throne of this kingdom, and make them, through all generations, the blessed instruments of thy Providential goodness to the Church and people. Implant in our hearts a deep sense of thy manifold mercies towards us, and give us grace to shew forth our thankfulness to thee by dutiful affection to our Sovereign, and brotherly love to one another; by the profession of a true faith, and constant obedience to thy word and commandment; so that, faithfully serving thee in this life, we may in the life to come be received into thy heavenly kingdom, through the merits and mediation of thy blessed Son, Jesus Christ our Lord. Amen.

FRANCE—The king of France with the new ministry headed by M. Guizot and Marshal Soult are decidedly in favor of peace. Though strongly opposed by the other party they have as yet been supported by a good Majority. The following sentence occurs in the king's speech on opening the Chambers: "I continue to hope that the peace of Europe will not be troubled: It is necessary to the common interest of Europe, to the happiness of all Nations, and to the progress of civilization."

[Note by the Publisher.—As some of our contemporaries in noticing the Morning Star, have fallen, very naturally, into the mistake, of supposing the Editorial Department, is in the hands of the American Missionaries, we proper to state, that the Editors of this paper are two Tamil young men, who have received their education in the Mission Seminary at Batticotta.]

உதயதாரகை.—CONTENTS.

	புறம.		புறம.
இந்த நேரத்திலிருந்து	- 17	Brief History of India	- 17
கட்டென்புறத்திலிருந்து	- 18	Abridgement of Good's Book of Nature	- 18
சூல	- 18	Prosody	- 20
காரிகை	- 20	Translation of Agastya's Essay on Cholera	- 21
விலக்கியல்—விவிலி	- 21	Description of Animals—the Leopard	- 22
பஞ்சதந்திரக்கதை	- 22	Pancha-Tantra-Katei	- 23
கல்விப்பொருள்	- 23	Advantage of Learning	- 24
புதிதான செய்தி	- ib	Summary of News	- 24